

Aleksij Ivanov:

Na tujih tleh.

*Kolikrat sedeli
smo zvečer in peli
pod domačo lipo
pesmi radostne.*

*Ko pa v tuja mesta
nas privedla cesta —
takrat žalost težka
legla v srca je ...*

*Nikdar ni prispela
misel nevesela,
nikdar žalost grenka
v dušo tiste dni.*

*Pesmi, zadonite,
v širni svet zvenite,
morda nam priplava
zopet v srca mŕ.*

Bogumil Gorenjko:

Oj tam za deveto goró!

Oj tam za deveto goró
sred jablan in hrušek je koča,
živita v njej mati in oča —
oj tam je prijetno biló!

A v daljno tujino nju sin,
v tujino neznano odšel je;
po znanju mu duh hrepenel je,
pa šel je od rodnih planin.

Zakaj je od doma pač šel —
orati, sejati hudo je? —
He, jesen prinese oboje:
takrát bo vesel, ko bo žel!

